

UNES NOTES SOBRE LOCALITZACIÓ DE CAVITATS

Josep Lluís Viciano Agramunt
Espeleo Club Castelló

Una activitat llarga en el camp de l'espeleologia te permet reunir molta informació, sobretot si et fixes en tot allò que t'envolta, ho analitzes i intentes traure'n profit.

Això pot fer veritat allò que diuen sobre que la veterania és un grau, cosa que no sempre ho és, i les experiències poden ser d'utilitat a l'hora de fer prospeccions espeleològiques.

Així hi ha un seguit de dades empíriques, resultat d'eixes activitats de muntanya, sobretot dels intents de localització de cavitats, moltes vegades amb molt poques dades, que poden ajudar a situar algun avenc o alguna cova.

Ara, amb l'ús generalitzat del GPS la segona localització no té problemes, però en la primera sempre serà d'ajuda algun dels indicis que es relacionen a continuació.

Cova dels Aguilons-2 (Benicàssim)

Quan en estiu fas prospecció per la muntanya, si el dia és molt calorós és impossible passar pels voltants de la boca avallera d'un sistema de termocirculació en tub de vent sense adonar-se'n de la caiguda de temperatura que hi ha, en el cas de l'"avenc Màxim", d'Artana, de més de 20°. Les boques altes bufen en hivern, quan s'inverteix el sentit del corrent i per elles ix aire més calent que la temperatura exterior.

Siga per ser boca alta o per ser cavitats amb molt d'espai, en temps de nevada no qualla la neu pels voltants, segons informacions dels masovers per a facilitar la localització d'algun avenc, com a les Roques Llises.

En cavitats d'algun desplegament i boca menuda, una baixada de pressió baromètrica en temps de fred provoca l'eixida de l'aire de la cova, més calent i carregat d'humitat, i això fa que de lluny es veja com una columna de vapor. Per part meua jo tenia interès de visitar una de les cavitats dels "Aguilons", de la qual no coneixia la situació, que vaig aclarir pel baf que eixia de l'avenc a boqueta nit, com una columna de fum visible a distància.

Cal fixar-se en els canvis de vegetació. La humitat que solen tindre les boques de les cavitats influeixen en ella. Així vam localitzar la cova de la Soterranya, a la Torre d'En Besora, per l'hedrera que creix en la boca, que es veu de lluny.

Cal fixar-se en més coses. Així, algun test de terrissa, prehistòrica o medieval, solt per una vessant on no es coneix cap resta de poblament, pot indicar la proximitat d'algun amagatall, sempre de boca menuda o amagada, per això. És impossible passar per prop d'alguna de les cavitats de la llima de Leandra, a Les Useres, i no adonar-se'n dels testos molt esmicolats que hi ha, que senyalen la proximitat dels amagatalls.

Sobre açò cal dir que al cap d'uns 40 anys de l'única visita espeleològica coneguda, en 1 de desembre de 1968, hem intentat situar de nou el cau de la Rabosa, un amagatall del Bronze. Els testos de terrissa feta a mà no faltien i senyalen la proximitat de la boca, però

al cap d'unes quantes visites seguim sense localitzar-la, potser per amagar-la la vegetació arbustiva que ha crescut en eixe temps.

El pas de gent, de camí a la cavitat i de tornada, deixa el seu rastre pel sòl, com petjades, pedres remogudes, fulles caigudes, rames trencades, etc. i en el millor dels casos algun senderol que et porta a ella. Així vam localitzar l'avenc de Trencaladres, a Fredes, en 1992, al cap d'un rastre d'anys de la primera visita.

De cavitats molt visitades te n'adones per la troballa de bosses, fems, pots, etc., deixats per gents poc curoses. Sovint també passa el mateix per la troballa d'algun tros de concreció, tret de la cavitat per la dèria destructora de molts visitants.

I res més. És segur que l'experiència de cadascú aportarà més dades i casos, i seria interessant conèixer-los.

Localitzant una cavitat al Turmell (Xert)